

tione Apostolica, vel quavis alia sumitato-
boratis contrariis quibuscumque.

2832 Et Pater Vvadingus ad annum 1215.
refert. S. P. Franciscum super hoc à fratribus
interrogatum respondisse: Non scilicet homines

puto die illo carnes manducare posse, verum etiam parietes sive vesci possent, abundanter eis ministrandas velim, vel de foris carnibus liniendo.

2833 Obligare docent nostræ Regulæ expo-
situs, Corduba, Miranda, Rodr. Port. & alii
apud Melphi cit. & ex exteris Fagnanus lib. 3.
cap. Explicari 3. de observ. jejuniorum. Ex Decl.
Honori. III. cap. Explicari 3. de observ. jejuni. l. 3.
Qui Episcopo Pragensi super hoc punto inter-
roganti respondit.

Explicari per Sedem Apostolicam postulasti, &c.
Respondemus, quod illi, qui nec voto, nec Regu-
lari observantia sunt adscripti, in sexta feria, si
festum Nativitatis Dominica die ipso venire con-
tingeret, carnis propter festi excellentiam vesci
possunt, secundum consuetudinem Ecclesie genera-
lis. Nec tamen hi reprehendendi sunt, qui ob de-
votionem voluerint abstinere.

2834 Cui declarationi accedit consuetudo,
& praxis totius nostræ Religionis; unde non
est ab hac sententia recedendum.

Q UÆ R E S VI.

2835 An Moniales S. Clara teneantur sub
mortali ad jejunia Regula, nempè Adventus,
& feria sexta?

Pro Clarissimis duæ sunt editæ Regulæ. Pri-
ma fuit tradita à S. P. N. Francisco, ap-
probata ab Innoc. IV. 16. Septembr. 1253.
Conf. 12. in Bullario tom. I. in duodecim
distributa Capitula, in quorum tertio impo-
nitur jejuniū perpetuum.

2836 Secunda fuit disposita ab Urb. IV.
1263. quæ incipit, Beata Clara, ut in Conf.
7. in tom. I. Bullarii, & divisa in 26. Capi-
tula, in quorum undecimo fuit moderatum
jejuniū, & impositum à festo Nativitatis
Beatae Virginis ad festum Resurrectionis Do-
mini, & feris sexitis.

2837 Denique plenas manus dedit Eugenius IV. Nonis Febr. 1446 Constit. 28. apud
Bullar. Cherubini, quæ est 31. apud Bullar.

Rodr. & 2. apud Confessio, & incipit Ordinis
tui, per quam ad supplicationem Sancti Joannis
de Capistrano, tunc nostri Ordinis Vicarii
Generalis, jejuniū benignus moderavit, plura
dubia præmissæ Regulæ declaravit, & obliga-
tionem peccati mortalis ad sola quinque pun-
cta restrinxit, eam à reliquis præceptis amoven-
do. Et quia hæc Bulla est norma, & mensura
totius Regulæ D. Clara, à Directoribus præ-

oculis habenda, ad tollendos scrupulos, atque
errores, qui ex conscientia erronea possent
contingere, opera pretium duxi eam hic ap-
ponere. Est igitur, ut sequitur.

(Eugenius, &c. Ordinis tui, &c. Præterea
cùm in regula Beatae Clarae jubeatur jejuniū
perpetuum, quod nimis rigorosum tenemus;

placet, & volumus, quod supradictæ, & Terti-
tii, & aliorum Ordinum forores, solummodo
teneantur ad illa jejuniū, ad quæ vos fra-
tres Ordinis Minorum, Regulam Observan-
tes, obligati estis, & eosdem modos servent
in cibis Quadragesimali tempore, exceptis de-
bilibus, & infirmis. In aliis vero jejuniis, ut
sunt quatuor Tempora, vigiliæ Apostolorum,

& similium, servetur consuetudo Religionis,
secundum quam licet eis etiam ova & la-
cticinia comedere. Cùm etiam in Monasteriis
forores sive Monache incedant nudis pedibus
discalceatæ, quod nimis rigorosum existima-
mus: placet, & volumus, quod forores, si-
ve monachæ possint deferre illa, quæ nomi-
ne calceamentorum non censentur, putâ Cu-
quos ligneos, & sandalia, atque etiam, cùm
opportunitum fuerit, calceamenta. Item cùm
in aliquibus Monasteriis, locis, & congrega-
tionibus, injungatur silentium perpetuum,
quod quidem nimis rigorosum existit; tibi
taisque in officio successoribus, & Provincia-
rum vobis subjectarum vicariis, cum discre-
torum consilio dispensandi, tam in cibis,
quam in quibuscumque aliis perpetuis, quam
in silentio supradicto, concedimus faculta-
tem. Insuper cùm dilectus filius frater Joannes
de Capistrano tuus in Vicariatus Officio
prædecessor declaraverit, quod in regula prima
Beatae Clarae contineantur centum, & tri-
ginta præcepta regulariter, in quorum trans-
gressionem moniales, sive forores professæ,
peccatum mortale incurront: idque nimis du-
rum, & periculosem judicemus: autoritate,
& tenore præsentium declaramus, & volu-
mus, quod in nullius prædictorum transgres-
sione, præterquam eorum quatuor, quæ con-
cernunt principalia vota, obedientia scilicet,
paupertatis, castitatis, & clausuræ, & super
electio Abbatis, & depositione, peccatum
mortale incurrit.

2838 Ubi Pontifex, quantum ad rem no-
stram, de jejuniis duo disponit, videlicet pri-
mò obligationem temporis, secundò obliga-
tionem peccati; prius namque jejuniū per-
petuum in prima Regula Monialibus præscri-
ptum reducit ad tempus, & numerum jejuni-
orum Fratrum, ita ut solum teneantur ad jejuniū
Fratrum Minorum de Observantia, nimurum fe-
tiae sextæ, & Adventus à die Omnia San-
cto.

ctorum usque ad Nativitatem Domini exclu-
sive. At non sub mortali, sub quo sunt obli-
gati fratres; nam postea descendendo ad obli-
gationem peccati cunctorum præceptorum di-
ctæ Regulæ numero centum, & trium, quæ
refert, & inter quæ sub Capitulo tertio est
jejuniū, subdit.

Tenore præsentium declaramus, & volumus,
quod in nullius prædictorum transgressione, preter-
quam eorum quatuor, quæ concernunt principalia
vota, obedientia scilicet, paupertatis, castitatis,
& clausuræ, & super electio Abbatis, & de-
positione, peccatum mortale incurrit. Ubi ha-
betur expressa exceptio, & positiva aliorum
præceptorum exclusio, inter quæ est jejuniū:
Exceptio autem firmat regulam in con-
trarium.

2839 Confirmatur: quia verba posteriora
Bullæ, in quibus est sermo de obligatione pec-
cati, referuntur ad priora, nimurum ad omnia
præcepta dictæ primæ Regulæ: in modo expresse
recentur sub numero centum trium, adeo-
que referuntur ad jejuniū, quod in dicto
numero continetur, & consequenter per priora
verba, quod Moniales teneantur ad jeju-
nium fratrum, solum disponit Pontifex de obli-
gatione temporis, minimè de obligatione pec-
cati; alioquin in posterioribus verbis, per qua
cetera omnia præcepta, præter quatuor ex-
pressa, ab obligatione peccati mortalis exclu-
dit, sibi contradiceret: quod non est dicen-
dum. Per priora igitur verba Pontifex modi-
ficavit jejuniū quoad tempus de perpetuo
in temporaneum, ut est in fratribus: per po-
steriora vero ulterius modificavit jejuniū quo-
ad peccatum. Hinc per propria verba expref-
sit tempus (ut constat) per posteriore obli-
gationem peccati.

Vide n. 428. 429. & 464. Et hæc sunt satis
pro notitia obligationis Regulæ Clarissarum,
insuper Sororum Tertiæ, ac aliorum Ordinum
D. Francisci, quæ tamen licet de benignitate
Apostolica sint à mortali culpa liberata, sunt
enixem monendæ super observantia præceptorum
Regulæ, maximè jejuniorum, tempore, quo
solent jejunare fratres.

DE INTERRUPTIONE.

2840 Si ad satietatem te refecisti, & linteolum
plicasti cum animo amplius non co-
medendi, si postea aliiquid occurrens comi-
das, non violas jejuniū, si non sit elapsum
notabiliter quadrans: quia per tam breve tem-
pus non habetur moralis interruptio.

2841 Si autem evocatus, aut ob negotium
menti occurrens comeditionem interruptis, cum

animo eam postea prosequendi, majus tempus
requiritur ad interruptionem moralem, quæ
jejuniū frangat; unde non frangis jejuniū,
si interruppas per horam.

2842 Similiter pauperes non frangunt jeju-
niū, si plures interruptions faciant, ob plu-
res comedionculas, quæ ad unam justam re-
fectionem sufficiant.

DE QUANTITY.

2843 **A** Peccato mortali excusat parvitas ma-
teria. Quoad carnem, parva quanti-
tas est illa, quam coquus de necessitate gusta-
re debet, ut discernat, an sit bene aptata:
quoad alios cibos, duæ unciae. At si quis pœpius
intra eamdem diem quid modicum comedit,
advertisat in fine notabilem quantitatem se co-
medisse, frangit jejuniū: quia plura illa mo-
dica intra eamdem diem continuantur morali-
ter, minimè, si intra diversos dies: v. n. 2026.
& in pag. 3. prop. 29. ab Alex. VII. damn.

2844 A veniali excusat, qui ob urbanita-
tem, aut preces amici, quid modicum sumit.

2845 Qui manè ante comeditionem medica-
men aliquod sumit, jejuniū non frangit, quia
ea non est comedio, sed medicina.

2846 Qui pluries in die quid notabile co-
medit, peccat solum mortaliter in secunda co-
medione, & non in sequentibus; qui vero
pluries carnes comedit, peccat toties quoties
comedit; quia præceptum de jejunio est præ-
ceptum dividuum, continens scilicet duo præ-
cepta partialia, unum affirmativum de unica
comedione, quod non obligat pro semper,
alterum negativum de non comedendis car-
nibus, quod obligat semper, & pro semper.
Per secundam, inquam, comeditionem quis sit
impotens ad servandum præceptum de unica
comedione, & sic non peccat per reliquias
comediones, quia non peccat quis non ob-
servando præceptum, quod servare non po-
test. Post quamlibet autem comeditionem car-
nis, adhuc est quis potens ad servandum præ-
ceptum de non comedendo carnes, & ideo
quoties carnes comedit, toties peccat.

2847 Qui quantitatem notabilem particula-
rum consecratarum sumeret, jejuniū frange-
ret, quia esset comedio, notabile & substan-
tiale nutrimentum afferens, supplente Deo de-
fectum naturalem substantię panis. Dian. p. 5.
traſl. 5. refel. 11.

DE QUALITATE.

2848 **E**xtra dies jejuniū prohibetur fideli-
bus comedere carnes diebus Vene-
ris, & Sabbati, nisi eo die contingat festum
Natalis Domini. Nomine carnis etiam venit
jus carnis, non prohibentur autem ova, & la-
cticinia:

eticinia; nec confuetudo, quæ in hoc adeat, obligat sub mortali; quia est introducta ex devotione, non animo obligandi; ita namque tenet communis Doctorum mens; unde monendi sunt simplices, ne peccent ex conscientia erronea: v. num. 486.

2849 Tempore Quadragesimæ prohibentur non solum carnes, sed etiam ova, & lacticinia, ex consuetudine obligante ad mortale, sic acceptata ex communi Doctorum sensu, & determinatione Ecclesiæ: v. in pag. 3. prop. 32. ab Alex. VII. damn. & n. 2857.

2850 In tempore Quadragesimæ prohibentur ova, & lacticinia, non solum diebus jejuniæ, sed etiam diebus Dominicis, ex cap. denique 6. & ult. diff. 4. v. num. 2857.

Par autem est, ut quibus diebus à carne animalium abstinemus, ab omnibus quoque, quæ seminam carnis trahunt originem, jejunemus, à latte videlicet, caseo, & ovis. Par est ratio; quia abstinentia à carnibus, & lacticiniis, est præceptum negativum. Item in sexta Synodo Constantinopolitana generali celebrata anno 681. ubi Can. 56. sic dicitur: *Accipimus, in Armeniorum regione, & in aliis locis, in Sabbatis, & Dominicis sanctæ Quadragesima quosdam ova, & caseum comedere. Visum est ergo, ut omnis Dei Ecclesia, quæ est in universo terrarum Orbe, unum ordinem sequens, jejunium perficiat: & abstineant sicut ab omni mortali, sic & ab ovis, & caseo: quæ quidem sunt fructus, & fatus eorum, à quibus abstinemus. Si autem hoc non servaverint, si sunt Clerici, deponantur; si laici, segregentur.*

2851 In aliis autem jejuniis extra Quadragesimam, nempè quatuor Temporum, & vigiliarum, non sunt prohibita ova, & lacticinia: idem dic de jejuniis ex voto, poenitentia, aut Jubilæo. Doctores citandi n. 2859.

2852 Potus etiam vini non frangit jejunium quia non est comedio. Hinc mustum non frangit jejunium, benè verò succum, quod quis ore sumit ex uva, quia illud sumitur per modum potus, istud per modum cibi, & comedionis. Idem dic de succo malorum punicorum, de peponibus, & similibus.

Q U A E R E S.

2853 An Fratres Minores in jejuniis ex præcepto extra Quadragesimam, Adventus, & Feria sexta, teneantur sub mortali abstinere ab ovis, & lacticiniis?

Affirmat Melphi in Com. cap. 3. tral. 13. q. 1. & 2. in locis, ubi est consuetudo abstinendi, ut in Italia; secùs in aliis Regionibus, ubi non est consuetudo abstinendi. Ita Quatuor Magistri, & Moderni expositores

Regulæ, Corduba, Politius, Longus; quos refert, & sequitur Melphi cit. quest. 2.

2854 Tota ratio est consuetudo.

2855 Firmari tamen potest statuto Ordinis Salmant. Vallis. & Romano cap. 3. §. 6. num. 1.

Tempore quo fratribus ex præcepto Ecclesiæ, vel Regula nostra instituto jejunandum est, non solum ab esu carnium, sed etiam ab ovis, caseo, & lacticiniis, alius abstinentiam est. Quod statutum videtur obligare ad mortale, quia est declaratorium Regulæ, ex facultate Eugenii IV. concessa Capitulo Generali declarandi Regulam; quam facultatem refert Cord. cap. 3. q. 2.

2856 Si autem, quid ego sentiam, cupis, judicium ferre nolo; intellectum tamen meum discurrendi gratia, tibi aperiam.

Et quidem nulla mihi videtur obligatio mortalis. Ostendo: Talis obligatio abstinenti ab ovis, & lacticiniis in jejuniis extra Quadragesimam, ut sunt jejuna Adventus, & feriae sextæ, vel oritur ex natura jejuniæ Ecclesiastici, vel ex præcepto Regulæ, vel ex consuetudine: nullum ex his dici potest.

2857 Non primum, quia si abstinentia à lacticiniis esset de natura jejuniæ Ecclesiastici, non staret jejunium Ecclesiasticum cum lacticiniis; certum autem est, quod stat, quia comedens lacticinia tenetur jejunare. Ita Com. Unde jejunium Ecclesiæ non includere ex sua natura abstinentiam ab ovis, & lacticiniis, docent ex nostris Villal. part. 1. tr. 23. diff. 2. n. ... & Port. verb. jejunium in addit. n. 7. cum Sanch. Leander à Murcia q. 9. super exp. 3. Regulæ D. Francisci, & Melphi cit. vers. circa quorum. Ex Summis vero, & Canonistis, tenet communior, nempè D. Thomas, Bonac. Filliac. Diana, Tamb. & innumeri alii apud Leandrum de jejunio tral. 5. diff. 3. q. 4. & 5.

Ind Port. n. 8. addit, jejunium Quadragesimale non includere in se abstinentiam à lacticiniis, sed eam esse distinctum quasi præceptum, ex cap. denique 6. diff. 4. Hinc qui in Quadragesima frangit jejunium, & lacticinia comedit, duo distincta peccata committit; & cessante ex aliqua causa præceptum jejunii, non cessat exinde præceptum abstinenti à lacticiniis: v. n. 2871. & 1850.

2858 Non secundum; quia præceptum Regulæ cap. 3. non exprimit abstinentiam à lacticiniis, sed purum jejunium; Jejunent à festo omnium Sanctorum usque ad Nativitatem Domini, &c. alii autem temporibus non teneantur, nisi sexta feria, jejunare. Adeoque cum sumus in odiosis, & lacticinia sint (ex probatis) impossibilia cum jejunio, ac in præcepto non exprimantur, sub eo non comprehenduntur.

Hinc

2859 Hinc jejunia ex voto, Jubilæo, & fundari declarationem (supple tu Eugenii IV.) Poenitentia, non obligare ad abstinentiam à lacticiniis, nisi exprimatur, docent Tamb. de jejun. lib. 4. cap. 5. §. 1. n. 25. Diana, Azorius, & alii communiter. Jejunium autem Regula extra Quadragesimam, vel est votum, vel purum præceptum (ut probabilius teneo) non plus obligans, quam votum.

2860 Insuper statutum n. 2855. cit. expressè prohibet usum lacticiniorum in communitate, ut liquet ex verbis, quæ immoderatè subdit: Superiores verò locorum, qui aliter in communitate fieri fecerint, aut permiserint, suffragiorum jure, arbitrio Provincialis, priventur.

2861 Idque non sub culpa mortali, sed sub poena statutaria. Quia statuta Ordinis, & consuetudines Religionis, etiam auctoritate Apostolica roborata, non obligare sub mortali constat ex Bulla Sixti IV. n. 2831. relata, quam sequitur, ac docet communis expositorum, cum Melphi in Comp. cap. 2. stat. 72. qu. 1.

2862 Falsum autem est, Eugenium IV. concessisse Capitulo Generali facultatem declarandi Regulam. Primò, quia Eugenius IV. per viuæ vocis oraculum, quod refert Rodr. in Bulario pag. mibi 117. num. 1. declaravit, nullum statutum nec antiquum, nec novum obligare fratres sub culpa mortali, aut censura; quomodo igitur potuit sine contradictione dare facultatem Capitulo Generali condendi statutum obligans ad mortale?

2863 Secundò, quia facultas declarandi Regulam solum residet apud Sedem Apostolicam, minimè apud Capitulum Generale. Et expositiones Doctorum solum faciunt opinionem probabilem. Longus contr. 1. selt. 4.

2864 Tertiò, quia id esse falsum aperte liquet legenti concessionem ipsam, quam referunt Corduba, c. 3. q. 2. §. quartum punctum, Sorbo in Comp. ver. jejunium, & Melphi. c. 3. stat. 14. qu. 2. cuius verba sunt; Eugenius IV. concessit Capitulo Generali facultatem ordinandi, & declarandi, in quibus locis, & Provinciis fratres debeat jejunia Regula in cibis Quadragesimalibus observare, & in quibus debeant Patrum consuetudinem imitari, vel aliter se habere; Ubi (ut videtis) non dedit facultatem declarandi Regulam, sed declarandi Provincias, in quibus debeant uti cibis Quadragesimalibus, ac servare consuetudinem, & in quibus non; eo modo, quo declaravit cum Monialibus, nullam exprimen- do culpam, ut patet in n. 2827.

2865 Quartò; ex Melphi in Comp. cap. 3. tr. 13. qu. 2. qui commentando præfatum statutum de n. 2855. adducit facultatem, & verba Eug. IV. num. 2864. quibus immoderatè addit; Circa quorum verborum seriem, notandum primò Examen Ecclesiæ.

Minoem dormiendo sine habitu, non obstante consuetudine in contrarium, & Statuto cap. 2. S. 9. n. 13. à Nicolao III. & Julio II. confirmato. Qui sine habitu, capucio, chorda, & femoralibus, nisi causa infirmitatis, de consilio Medici, & licentia Superioris, dormierit, coram fratribus capitulariter congregatis genuflexus, si ne capucio, in pane, & aqua jejunet.

Hinc Doctores n. 2871. citati, & ex nostris, Villalobos, & Leander de Murcia qu. 8. super cap. 3. Regulæ S. Francisci, docent, universaliter in jejuniis extra Quadragesimam, cuiusmodi sunt jejunia Adventus, & Feriae sextæ, consuetudinem abstinendi à lacticiniis non esse introductam animo se obligandi, sed ex fervore devotionis.

2874 Et noster Portellius verb. jejunium in addit. n. 7. concludit; Est probabilior opinio,

neque de jure, neque de consuetudine interdici in die jejuniæ lacticinia extra Quadragesimam.

2875 Quod si petas: Quomodo stante clara declaratione Sixti IV. contra consuetudines, expositores moderni n. 2853. citati, dicant, quod in abstinentia à lacticiniis in jejuniis extra Quadragesimam standum sit sub mortali consuetudini Regionum?

(Nec valet dicere) subdit idem (quod putent se peccare mortaliter aliter operantes, quia hic timor ex ignorantia procedit, vel conscientia scrupulosa) v. n. 486.

Quæ omnia militant pariter in re nostra de consuetudine abstinendi à lacticiniis in jejuniis extra Quadragesimam.

2871 Secundò; quia in jejuniis quatuor temporum, & Vigiliatum, quæ à præcepto Ecclesie præscribuntur, adeò consuetudo abstinenti à lacticiniis, & tamen non dicitur introducta animo se obligandi, sed ex fervore devotionis. Ita Pasqualigus, Navarr. Sanch. Diana, Tambur, & innumeri alii apud Leandrum à Santissimo Sacram. de jejunio trah. 4. dis. 3. quæst. 5. Cùm autem præcepta, & jejuna Regulæ non magis obligent, quæ præcepta, & jejuna Ecclesie, ut docet Corduba cum ceteris expositoris, quos sequitur Longus cap. 3. contr. 9. selt. 4. numer. 3. ideo sequitur, quod sicut consuetudo in jejuniis Vigiliarum, & quatuor temporum, non dicitur introducta animo se obligandi, sed ex fervore devotionis, idem dici debet de consuetudine jejuniorum nostræ Regulæ extra Quadragesimam.

2872 Tertiò, quia etiam in Dominicis Adventus est consuetudo in nostra Religione abstinenti à lacticiniis, non minus quam diebus jejuniis; & tamen nullus dicit, quod sit introducta animo se obligandi, sed ex fervore devotionis, igitur, &c.

2873 Quartò, demum constat ex verbis

ipsis Bullæ Sixti IV. ubi Pontifex refert petitionem, in qua per fratres fuit expositum, quod plures erant declarationes, constitutions, & consuetudines præter Regulam, feruore devotionis factæ; &c.

C O C H O L A T A M
2876 Ejunium non frangere, absque ulla limitatione tenent Thomas Hurtad. & quamplures Doctores apud Tamb. tom. 1. pag. 135. Dianam, & Leandrum citandos: quia habet rationem potus; iis accedit consuetudo, & timoratorum usus sine scrupulo.

Mihil

2877 Mihi tamen valde placet sententiam Leandi de Præc. Eccles. trah. 5. disp. 5. qu. Diana 11. trah. 6. ref. 53. Remigii, & Escobar apud ipsos: nimis cocholatan non frangere jejunium, si id, quod est cibi, misceatur aquæ in minori quantitate, ita ut aqua prædominetur, v. gr. si sex uncias aquæ misceatur uncia una cum dimidio cocholata, & media uncia sacchari: frangere verò jejunium, si id, quod est cibi misceatur aquæ in æquali, aut majori quantitate, ita ut prædominetur cibus. Ratio non desumitur ex parvitate materiæ, alias in primo casu cocholata non possit semel sumi sine veniali, nec plures eodem die sine mortali; ex n. 2843. sed ex ratione potus, & cibi; nam cocholata primo modo habet rationem potus, quia prædominatur potus; secundo modo habet rationem cibi, & comedionis, quia prædominatur cibus. Tum quia tunc valde opponitur fini præcepti, qui est maceratio carnis; nam tunc cocholata est præ ceteris cibis nutritiva, & elevativa spirituum vitalium.

2878 Idem dico de aqua dulci, vulgo Sorbeta.

2879 Prima autem opinio de cocholata ob auctoritatem extrinsecam gravissimorum Doctorum, & timoratorum consuetudinem censetur probabilis.

2880 Pinguedo, nempè sagimen, & lardum computantur inter ova, & lacticinia. Diana p. 1. tr. 9. ref. 21. & plures ad ipsum. Quibus accedit consuetudo Regni Siciliae.

2881 Qui in Quadragesima comedit ova, aut lacticinia, peccat quidem: si non habeat Bullam, aut necessitatem; sed non frangit jejunium, unde tenetur ad jejunium; quia lacticinia prohibentur præcepto distincto à præcepto jejunii, ac proinde dicuntur stare cum jejunio: v. n. 2857.

DIFFICULTAS EST DE CARNIBUS.

2882 An scilicet dispensatus à carnibus, sit dispensatus à jejunio?

Afirmant Diana p. 1. tr. 9. ref. 25. Filliuc.

2883 Tam. & innumeri alii, quia non potest quis esse obligatus ad aliquid, ad cuius essentiam non obligatur; adeòque, cùm abstinentia à carnibus sit de essentia jejunii, ut patet ex ejus definitione n. 282. sequitur, quod non obligatus ad abstinentiam à carnibus, qualis est dispensatus à carnibus, non sit obligatus ad jejunium: quam rationem insolubilem vocant.

2884 Respondeo cum distinctione; dispensatus ad carnes ob debilitatem virium, & ad eas recuperandas, est dispensatus à jejunio, mini-

Q U A R E S

2885 An possit quis quantitatem permittam, nempè uncias octo panis in aqua, aut alio liquore non verito collam pro collatione sumere?

Negat Filliuc. tom. 2. tr. 27. pars. 2. cap. 2. num. 31. quia coctio notabiliter transmutat aquam, ut ex illa & pane fiat unus cibus